

The New York Times: a favor de la democràcia, contra les fal·làcies

written by Albert Pereira | 27 de juny de 2017

A última hora de la tarda de divendres passat, 23 de juny, els mitjans d'informació catalans van començar a difondre [l'editorial](#) que The New York Times dedicava aquell dia a la situació política a Catalunya. En posicionar-se nítidament a favor del referèndum anunciat per a l'1-0, l'editorial del diari nord-americà més prestigiós esclatava, aquella nit de revetlla, com un tro potentíssim a la línia de flotació argumental de l'Estat espanyol i oferia un aval molt valuós a la posició de les institucions catalanes.

Hi ha hagut una certa controvèrsia sobre si l'editorial, en el seu paràgraf final, demana o no als catalans el vot contrari a la independència en el referèndum. Xavier Sala-i-Martin va [alertar](#) que la primera traducció que n'havien fet la majoria de mitjans catalans i espanyols era errònia, i que el NYT no recomanava el vot negatiu a la independència, sinó que deia que permetre el referèndum i que guanyés el No, com a Escòcia o al Quebec, seria el millor per a Espanya. Aquesta opinió l'han secundat diferents angloparlants nadius i professors d'anglès i està fora de discussió, però jo penso que el fet que l'editorial faci o no una recomanació de vot al referèndum –que queda clar que no fa– és el menys important en aquests moments.

El principal diari de la superpotència mundial no només està prou interessat en el procés sinó que està a favor del referèndum

El que és **transcendental** és, per començar, **que el diari més influent del món faci un editorial sobre el referèndum de l'1-**

0. Només això ja **desmenteix la consigna central del govern espanyol**, profusament difosa per les seves terminals polítiques i mediàtiques, que **el procés català “no importa a ningú”** fora de Catalunya, i que al món “ningú no fa cas” del govern. Doncs bé, el principal diari de la superpotència mundial no només està prou interessat en el procés per a dedicar-li una editorial analitzant-lo, sinó que està a favor del referèndum. Mastegot duríssim al govern Rajoy.

L'editorial no es queda aquí. En poques ratlles, **menysté l'argument legalista-constitucional** del govern espanyol, **desqualifica la judicialització del procés** per part dels poders de l'Estat, que ha donat lloc a les inhabilitacions i multes dels promotors del 9-N que esmenta el text, **posa de manifest el desgavell polític espanyol**, amb un govern en funcions durant gairebé tot el 2016, **recorda la corrupció que corca el règim, denuncia el mal tracte fiscal de Catalunya, insta el govern espanyol a negociar de bona fe amb el català** –donant per fet que fins ara no ho ha fet- i acaba demanant l'autorització estatal del referèndum. En definitiva, una autèntica pallissa argumental al govern espanyol –secundat, recordem-ho, per la gran majoria de l'arc parlamentari d'aquell país.

Davant d'això, la resposta del govern, dels partits i dels mitjans de comunicació espanyols ha estat, majoritàriament, el silenci, només trencat pels estirabots d'algun agent lliure, [alguna informació grotescament tergiversada i amagada entre línies](#) i les reaccions de portaveus de quarta traient-li importància. La contundència dels arguments de l'editorial del NYT no deixaven espai per a cap interpretació, per forçada que fos, favorable als interessos espanyols. La rectificació o el replantejament de la posició espanyola, per poc que es conegui la idiosincràsia de la seva classe dominant i la història d'Espanya, es pot descartar d'entrada.

Però l'editorial ha fet forat. La seva redacció breu i senzilla, però concloent, reesitua el debat en els seus termes

justos. **El conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol s'ha de resoldre a les urnes, tal com es resolen tots els conflictes polítics a les societats democràtiques.** Si una gran majoria de la societat catalana i dels seus representants polítics volen votar –a favor o en contra– sobre la independència de Catalunya, cal fer el referèndum corresponent. Aquesta és la posició de les institucions catalanes i de l'independentisme. Aquest és l'encert del replantejament del full de ruta del govern quan va tornar a posar el referèndum d'autodeterminació a l'agenda, com assenyalava al meu últim [article](#).

El conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol s'ha de resoldre a les urnes

I, de la mateixa manera que valida la posició catalana, l'editorial del NYT desmunta l'argumentari espanyol, basat en una esberpèntica deformació de la realitat que acaba presentant com a delinqüents i colpistes els qui volen solucionar democràticament un conflicte polític. **The New York Times, potser el més gran referent del periodisme mundial, està a favor de la democràcia i contra les fal·làcies.** No podria ser d'altra manera.